

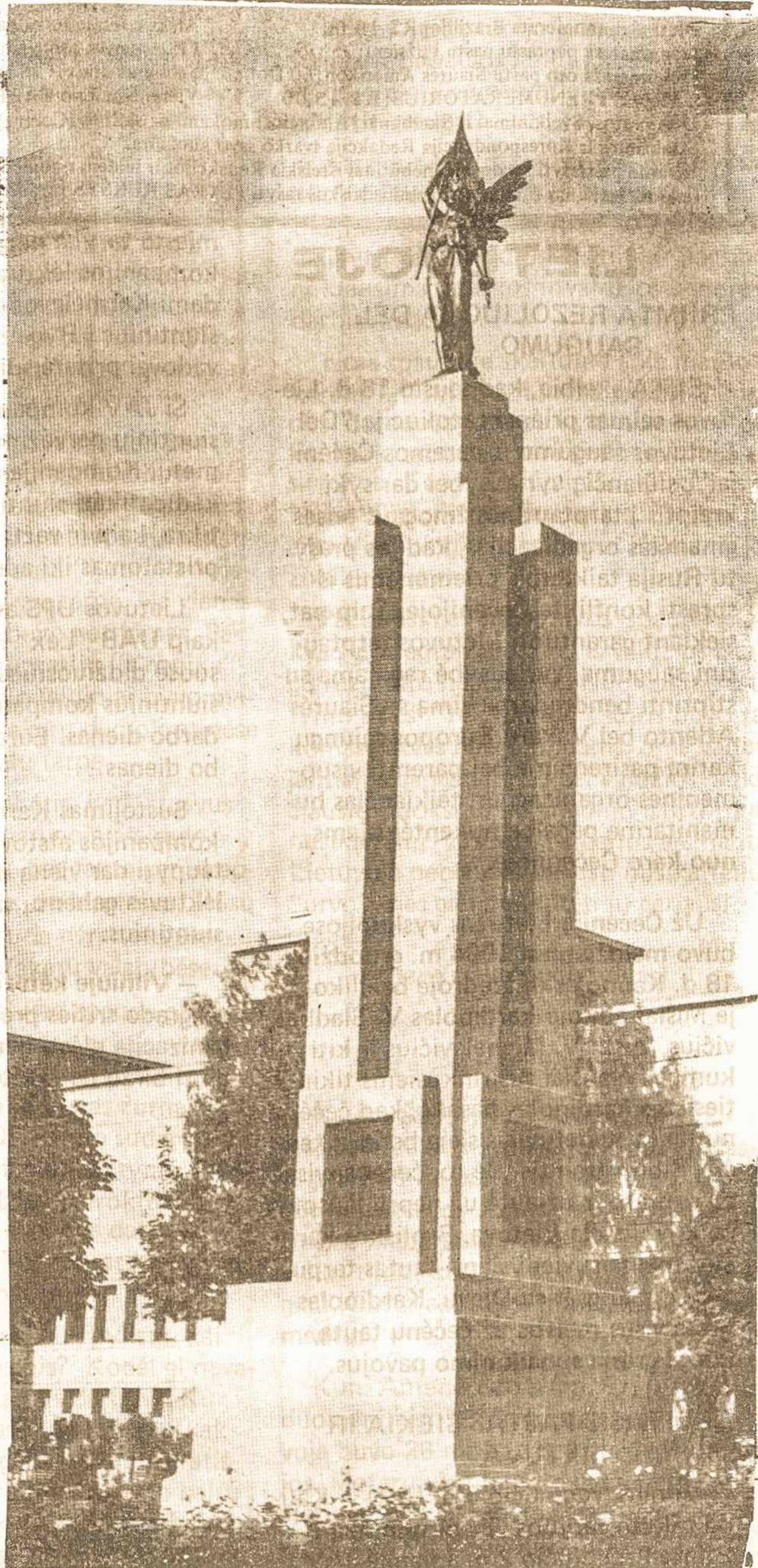

KOVŲ VAINIKAS

Tautos laisvė ir valstybės nepriklausomybė žmoni-
joje ilgiausiai šimtmečiais išsilaikė kaip šventas idea-
las, dėl kurio ir gyvybių auka niekada nebuvo per didelė.
Mirti už tėvynę reiškė įsigyti amžinąją garbę.

VASARIO 16-toji lietuvių tautai nuo pat 1918-tųjų
tapo nauju gyvastingumo pulsui, kurio neprislo-
pinó nė penki okupacijos dešimtmečiai – Dievą
ir žmogų persekiojanti sistema. Tiesa, ir prieš Vasario 16-
tąją lietuvių tauta nebuvo nustojusi kovoti, siekti laisvės.
Dėl to labai daug kentėjo, bet kartu ir grūdinosi, laukė ir
ištvėrė. Laisvės idealas be perstojo švietė biliūnišku lai-
mės žiburiu, o pagaliau ryžtą drąsino ir testamentiniai
Vincó Kudirkos žodžiai: “Jei audra išvers stulpą vieną,
vieton jo tuoj kitą statykit”. Taip – visais laikais dėl lais-
vės kovota, apie šviesesnį rytojų svajota. Visos kovų ir
ryžto dienos tautos istorijoje susipina į didelį garbės vai-
niką, kalbantį apie prasmingą žūtį, kad kiti gyventų, sklei-
džiantį pasiaukojimo idėją, nurodantį konkrečius pavyz-
džius. Vasario 16-toji betgi išskyla ir kitu požiūriu, nes tai
diena, kai buvo peržengta rėba į visiškai naują tautos gy-
venimo laikotarpį, kokio niekada nėra buvę. Tiesa, lais-
vės metai – vos dvidešimt dveji. Bet jų reikšmė nebe skait-
menimis matuojama. Nepriklausomybės laikotarpis – tai
tartum naujojo lietuvių ugdymo mokykla, tai stiprus šuo-
lis į ateitį, kurios jokios kitos viliojimais ar prievarta per-
šamos idėjos neįstengė užtemdyti. Nepriklausomybės
idealas akivaizdžiai stiprino tautinę gyvastį, kurios ne-
prarado nei Sibiro tremtinys, nei išeivis laisvuose Vaka-
ruose, nei savame krašte tautos kamienas “kaip ažuols
drūts prie Nemunėlio”, įskaitant ir kai kuriuos į valdan-
čiuosius sluoksnius patekusius tėvynainius. Visus jungė
stipri gija, ir tikslas buvo vienas – nepriklausoma Lietuva.

STEBINT kai kurias šių dienų Lietuvos nepriklau-
somo gyvenimo kryptis, peršasi klausimas, ar šian-
dien tasai ilgametis laisvės ir nepriklausomybės
idealas dar vis taip pat suprantamas ir vertinamas? Klau-
simą sustiprina, net abejones sukelia ryškėjantis politinis
lingavimas, ypač stipraus materialistinio atspalvio nuo-
taikų sklaidimas, nueinant net taip toli, kad nebesivaržo-
ma sakyti: kas iš tos nepriklausomybės, jei nėra ko val-
gyti. Nesunku suprasti, kad žmonės skurdas erzina, kad
ekonominis pagrindas ne paskutinėj vietoj tvirtinant
valstybinį gyvenimą. Sunkiau betgi suvokti nuolatinis
susikryžiuojimus valdžios sluoksniuose, kur asmeninė ge-
rovė, visokeriopas apsirūpinimas statomas pirmon vie-
ton, visiškai nepaisant kokio sunkumai spaustų kraštą
arba kai kuriuos nieko dėtus piliečius. Susidaro įspūdis,
kad kraštas alinamas savomis rankomis, nebežinia ko lau-
kiant. Užtat su pagrindu pasigirsta balsų, kad laukiama
grįžtant būvusių laikų, kai apie valdžią nebuvo galima ne
tik blogai rašyti, bet ir galvoti. Ir kai niekas nieko neži-
nojo, atrodė, kad ir gyvenimas geresnis. Kalbama ir apie
silpną valdančiųjų atsakomybę, kuri asmeniškai nedaug
ką duoda. Atvirksčiai – ji daug atima. Valstybinės nepri-
klausomybės šventę minint, reikėtų nevengti pažiūrėti ir
į opiusius, labai jau atvirus klausimus, užuot tą brangią
dieną tedangščius paradais, šūkiomis, patriotinėmis kal-
bomis. Džiaugsmas yra džiaugsmas. Šiuo atveju jis pri-
klauso visiems. Jei jis tik tam tikrai daliai skirtas, sumen-
kiną laisvės idealą. Č.S.

LIETUVOS LAISVĖS PAMINKLAS PASTATYTAS KAUNE
VYTAUTO DIDŽIOJO MUZIEJAUS AIKŠTĖJE 1930 m.
PAMINKLAS BUVO NUGRIAUTAS PO II PASAULINIO
KARO, KAI BOLŠEVIKAI UŽĖMĖ LIETUVĄ ANTRU
KARTU. JIS BUVO VĒL ATSTATYTAS KAI LIETUVA
ATKŪRĖ SAVO NEPRIKLAUSOMYBĖ, 1990 M KOVO 13 D.

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje R\$. 10,00
 Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
 Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.
 GARBĖS PRENUMERATORIUS: R\$. 15,00
 Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: R\$. 0,50
 Straipsnius ir Korespondencija Redakcija tvarko savo nuožiūra.
 Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomonę.
 Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Inácio 671 – Vila Zelina
 03142-001 SÃO PAULO – SP. – BRASIL
 Diretor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
 Administrador: PETRAS RUKŠYS
 Redige Equipe Editorial – Fone: 63-5975

Atskiro numerio kaina R\$. 0,40
 Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.
 Į tolimus kraštus 75 Dol.
 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS: R\$. 10,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS: R\$. 10,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS: R\$. 10,00

LIETUVOJE

PRIIMTA REZOLIUCIJA DĖL SAUGUMO

ELTA skelbia, kad sausio 18 d. Lietuvos seimas priėmė rezoliuciją "Dėl Lietuvos saugumo ir paramos Čečėnijai", siūlančią vyriausybei dar sykį kreiptis į tarptautines žmogaus teises ginančias organizacijas, kad jos prašytų Rusiją taikiomis priemonėmis išspręsti konfliktą Čečėnijoje. Taip pat, siekiant garantuoti Lietuvos tarptautinį saugumą, vyriausybė raginama sustiprinti bendradarbiavimą su Šiaurės Atlanto bei Vakarų Europos sąjungų karinį pasirengimą bei paremti visuomenines organizacijas, teikiančias humanitarinę pagalbą nukentėjusiems nuo karo Čečėnijoje.

Už Čečėniją Lietuvos vyskupijose buvo meldžiamasi 1994 m. gruodžio 18 d. Kauno arkikatedroje bazilikoje Mišias aukojo kardinolas V. Sladkevičius, vysk. V. Michelevičius ir kiti kunigai. Gausiai susirinkusiems tikintiesiems kardinolas pasakė, kad čečėnų tautą su lietuviais sieja bendra kančia, Sibiro tremtis. Be to, čečėnai visada suprato ir užjautė už nepriklausomybę kovojančią Lietuvą. Broliškos kančios malda suvienijanti tautas tarpusavyje, taipgi ir su Dievu. Kardinolas prašė visus melstis už čečėnų tautą, kuriai grėšia sunaikinimo pavojus.

GREITASIS PAŠTAS SIEKIA IR LIETUVĄ

Vilnius, rugpiūčio 3 d. (LR) – Kauno miesto tarybos vicepirmininką K. Rimšelių rugpiūčio 2 d. aplankė JAV kompanijos "United Parcel Service" įgaliotinis J. W. Gabriel rašo "Lietuvos rytas". Svečias teiravosi, ar Kauno

FABRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarga-chuvas de todos os tipos para homens, senhoras e crianças

Mini-sombrinhas tipo Italiano e Alemão

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barrados, 104 – V. Prudente

Fone: 215-80.32 Res. 274-1886

miesto taryba neprieštarautų, kad kompanijos lėktuvai, pakeliui nusileisdami Karmėlavos aerodroma, gabentų siuntinius į Rygą ir į Maskvą. Miesto vadovai pritarė sumanymams.

Ši JAV kompanija tarptautiniais siuntinių pervežimais užsiima nuo 1907 metų. Kompanija savo šūkyje skelbia, kad patikėti siuntinius jai yra taip pat tikra, kaip ir vežti pačiam. Siuntinys pristatomas iki adreato durų.

Lietuvos UPS atstovybė registruota kaip UAB "Lex" ir turi savo filialus visuose didžiuosiuose miestuose. Įvairius siuntinius kompanija pristato per 1-3 darbo dienas. Europoje – per 1-2 darbo dienas.

Sustojimas Karmėlavos aerodrome, kompanijos atstovo teigimu, leistų sutaupyti dar vieną dieną. Amerikiečių lėktuvas gabentų tik šios kompanijos siuntinius.

– Vilniuje keturios baltiečių ir Kaliningrado srities prekių biržos įsteigė organizaciją plėsti bendradarbiavimą ir ginti biržų darbuotojų teises. J. A.

Brangus atominės elektrinės sustabdymas

Ministras pirmininkas Adolfas Šleževičius, kalbėdamas per Lietuvos radiją, pasakė, kad Ignalinos atominės elektrinės sustabdymas dėl pavojaus apie galimą išsprogdinimą kainuos apie 10 milijonų dolerių.

Paskalos bei grasinimas išsprogdinti šią jėgainę plačiai nuskambėjo per visą pasaulį.

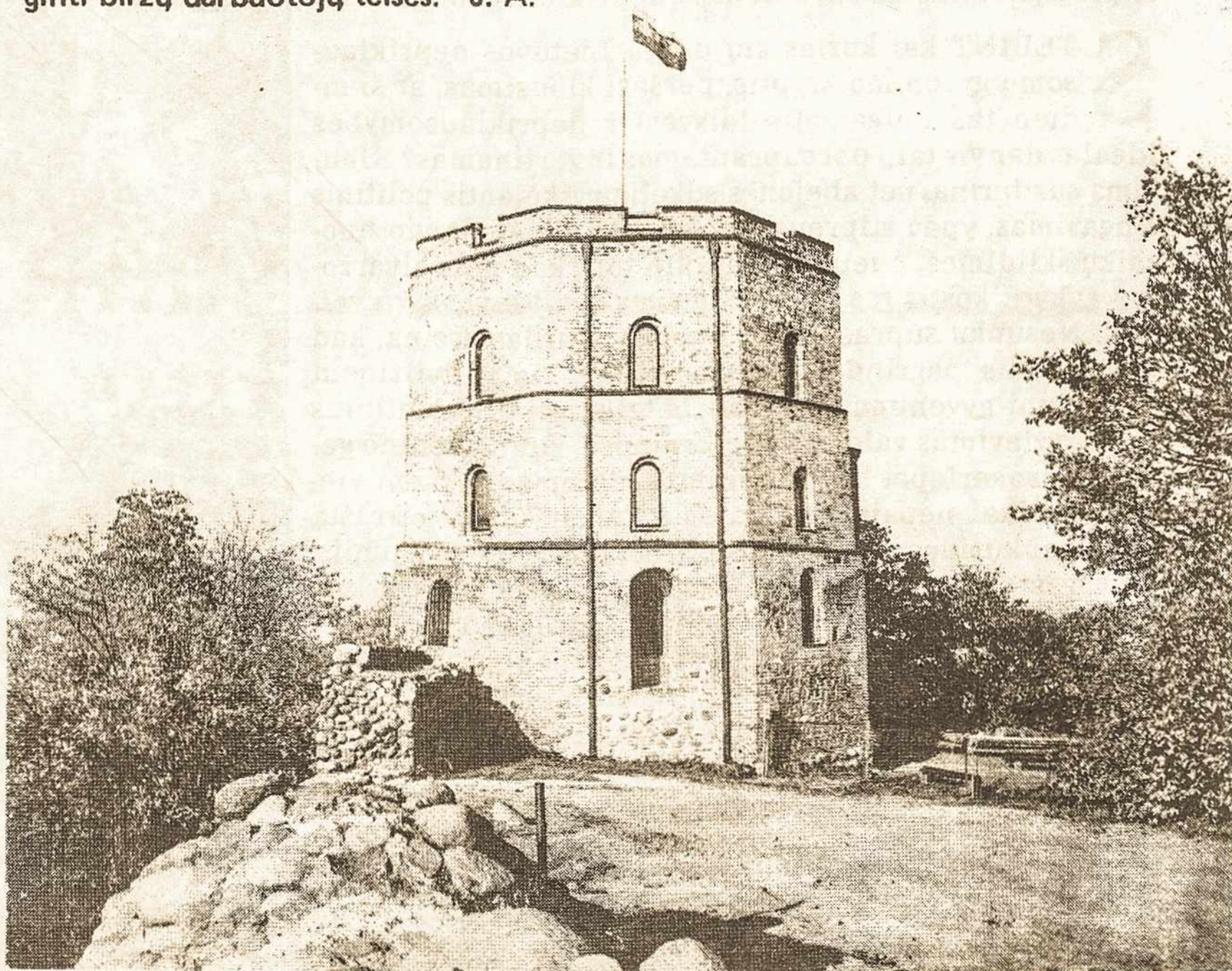
Nusikalstamumo statistika

OMRI žiniomis, Lietuvos vidaus reikalų ministeris Romasis Vaitekūnas sausio 10 d. spaudos konferencijoje pareiškė, kad 1994 m. užregistruotų nusikaltimų buvę 58.500, 2,9% mažiau negu 1993 m., bet, palyginus tai su 1988 m., kai jų buvę registruota 21.337, vaizdas liūdnas. Žmogžudystės ir automobilių vagystės nuo to laiko padidėjusios dvigubai. Ministeris dar pasakė, kad iš 2000 prašymų leisti laikyti ginklus savęs apsigynimui patenkinti tik 265. RSJ.

Gražinamas Bažnyčiai priklausantis turtas

Pagal 1991 metais priimtą Bažnyčios padėties atstatymo aktą gražinta Trinitorių bažnyčia ir vienuolynas Vilniuje. Taip pat gražintas nuosavybės teise Bazilijonų vienuolyno pastatas Vilniuje, Aušros vartų gatvėje.

Vyriausybė ir Lietuvos bažnyčios šiemet neoficialiai susitarė, kad Bažnyčiai priklausantis turtas bus gražinamas palaipsniui.

Vilnius, Lietuvos sostinė. Virš Gedimino Pilies bokšto plėvesuoja mūsų trispalvė. G. Pociaus nuotr.

Povilas Žumbakis

LAISVOS SPAUDOS KELIAS

Ar Ar bus žurnalisto mirtis laisvos spaudos atstatymo pradžia Lietuvoje?

Neseniai išgirdome nemalonią žinią iš Vilniaus, į kurią visi turėtume atkreipti atitinkamą dėmesį. Netoli savo namų, ryte, nepaisant liudininkų, buvo nužudytas vienas iš Lietuvos dienraščio "Respublika" leidėjų ir redaktorių – Vitas Lingys.

Tai nėra pirmasis žmogų žudystės atvejis šiais metais Lietuvoje. Jau esame informuoti apie visą eilę nužudymų. Kai kuriais atvejais, atrodo, kriminalistai susitvarko su savaisiais. Kiti nužudymų atvejai – plėšikavimo motyvais, Kai kurie ypatingai žiaurūs, sadistiški. Niekada nesitikėjome, kad taip bus Lietuvoje, kurią iš tolo idealizavome.

Pasaulio spaudoje plačiausiai nuskambėjo žurnalisto mirtis. Buvo rašoma, kad jis žuvo nuo mafijos rankos, apie kurią jis daug rašė. Kalta mafija: nukentėjo spauda. Kerštui ribų nėra.

Nors paviršutiniškai šis nusikaltimas atrodo kaip mafijos atsilyginimas žurnalistui už jo drąsius reportažus, tačiau realybė gali būti labiau sudėtinga.

Kol Lietuvos prokuratūra neištirs šio nusikaltimo, tol nežijosi tikrų motyvų. (Kyla abejonės, ar ši žmogžudystė bus išaiškinta).

Ši bendradarbio mirtis turėtų paskatinti Lietuvos žurnalistus. Jeigu jų kolega žuvo dėl savo darbo, savo principų, jų pareiga yra tęsti jo pradėtą darbą. Demokratijoje spauda turi ypatingai svarbų vaidmenį. Šiuo atveju ji turi pagrindinį vaidmenį net Lietuvos demokratijos ugdymui.

Nejaugi Lietuvos gangsteriai gali laisvai, niekieno nevaržomi žudyti žmones Lietuvoje? Dažniausiai tokia drąsa pasižyminčius žmones galima rasti tik kraštuose, kur kriminalinis elementas yra įsišmelkęs į valdžios įstaigas. Iš prigimties kriminaliniai elementai nėra drąsūs. Jų drąsa kyla dėl nelygios persvaros. Jie viešpatauja ten, kur vyrauja korupcija, kur valdžia turi naudą iš netvarkos.

Spauda korupciją gali išaiškinti. Gali ir privalo perduoti faktus tautai ir nebijoti skelbti tiesos. Tik gerai informuoti balsuotojai, visa tauta gali išvalyti nepaklusnią ir nešvarią valdžią. Su gera valdžia kriminalinis elementas paprastai nekovoja – jiems yra geriau paieškoti kitų kraštų savo veiklai, kur yra jiems palankesnė valdžia, lankstesni biurokratai.

Valdžios norėtųjų turėti įtaką ar net kontroliuoti spaudą. Demokratijoje partija, kuri gali veikti spaudą, paprastai

laimi rinkimus. O diktatūrinėse sistemoje spaudos kontroliavimas yra ypatingai svarbus įrankis. Diktatūra negali toleruoti laisvo žodžio bei objektyvios spaudos.

Tuo būdu spauda turi milžinišką atsakomybę tautai. Ji privalo sekti valdžios ir valdininkų darbą – be baimės ir kompromisų.

Mes niekas pilnai neišvystėme tikrai laisvos spaudos tradicijų Lietuvoje. O per paskutinius 50 metų okupantai naudojo spaudą, kaip ir kitas institucijas, savo reikalams. Spauda buvo svarbus komunistų partijos įrankis teisybei paslėpti. Per spaudą komunistai, kaip ir naciai bei kitos diktatūros, bandė sumaišyti tautos gėrio ir blogio sąvokas. Melas tapo "Tiesa", okupuotas kraštas tapo "Gimtuju kraštu", vietoje tikrų naujienų žmonės gaudavo tik propagandą.

Vienintelė tikrai laisva spauda per paskutinius 50 metų Lietuvoje buvo pogrindinė. Katalikų pogrindyje leidžiama "Kronika" yra tikras Lietuvos žurnalistinis deimantas Vakaruose "Kronika" įgavo gerą vardą žurnalistų tarpe. Nė vienas oficialus leidinys nebuvo patikimas. Pačioje Lietuvoje dėl represijų "Kronika" ir panašūs pogrindžio leidiniai buvo mažiau žinomi, negu Vakarų demokratinėse šalyse bei intelektualų tarpe.

Todėl nereikia stebėtis, kad, atgavus nepriklausomybę, Lietuvoje atsirado tiek naujų laikraščių, bet tauta gan skeptiškai žiūri į spaudos darbuotojus. Mūsų tėvynėje laisvoji spauda nėra toks svarbus veiksnys, kaip Vakarų valstybėse.

LDDP, žinodama, kad spauda gali išaugti į tikrą biurokratijos priešą, visais būdais bando ją kontroliuoti. Kaip tik tuo metu, kai buvo pralietas žurnalisto kraujas, seime LDDP bando sudaryti naują Spaudos kontrolės įstatymą. Pagal tą projektą valdžios biurokratai vėl galėtų kontroliuoti spaudos darbą – "teisybės" vardan. Tai atviras bandymas grįžti į sovietinę cenzūrą.

Kodėl LDDP partiečiai pyksta, kai juos vadina komunistais? Kodėl gi nevadinti jų pagal atliekamus darbus? Kur mūsų liberalų choras, kuris taip atkakliai puolė Landsbergį už jo autokratiškumą? Kodėl negirdime protesto balsų iš mūsų garsiųjų vakarietiškų vadų, biurokratų ir džentelmenų politikierių, kurie dažnai skina laurus, o mūsų tarpe pelno nematytas ir negirdėtas ovacijas?

Lingio mirtis turi būti tikrai laisvos spaudos atstatymo pradžia Lietuvoje. Mūsų žurnalistai gali apginti demokratiją prieš slenkantį diktatūrą. Štai keli klausimai, kuriuos spauda turi išnagrinėti ir pateikti Lietuvos žmonėms:

Kas ir koku būdu įsigijo privačius laikraščius? Iš kur tokios santaupos? Ar naujieji savininkai neužsiima kitais biz-

niais, kurie kertasi su mafijos veikla?

Kaip pasikeitė TV, radijo ir laikraščių administracijų padėtis po nepriklausomybės atstatymo? Jeigu nepasikeitė, kodėl? Ar tie patys, kurie vadovavo propagandiniam darbui, šiandieną turėtų vadovauti laisvai spaudai?

Kokią įtaką turėjo kompartijos išdas, steigiant privačius laikraščius? Kokį vaidmenį atliko nešvariai arba nelegaliai uždirbti pinigai?

Atsakius į tuos klausimus, mūsiškiams būtų aiškiau. Spauda įgautų didesnę patikėjimą skaitytojų tarpe. Tuo būdu spauda įgytų daugiau drąsos ištirti ir pagrindinį klausimą: mafijos ir valdžios bendradarbiavimą.

Nors spaudoje skaitome apie mafijos kerštą, redaktoriui Landsbergiui, spaudos darbuotojų tarpe kyla klausimai dėl kai kurių spaudos savininkų pelningų užsiėmimų. Tokie užsiėmimai gali kirstis su kriminalistų – mafijos veikla. Kolegų pareiga Vito Lingio atminimui išaiškinti jo žudikų motyvus.

Pažiūrėsime, ar Lietuvos spauda išlaikys šiuos egzaminus? O iš valdžios įstai-gų rezultatų nelaukime. Nuo laikino įstatymo prieš "reketierius", kuris buvo taikomas gatvės nusikaltėliams, o ne vadovaujantiems gangsteriams dėl valdžios aukščiausių sluoksnių nerangumo ištirti tikrą nusikaltėlių viršūnės valdantis elementas Lietuvoje nebandys paliesti nusikaltėlių "urvo", nes gali nukentėti jų geriausi draugai.

(Amerikos lietuvių radijas)

TRUMPAI IŠ VISUR

Kauno Šv. Mykolo Arkangelo (Iguolos) bažnyčios ventiliacijos tunelyje rasta prieš 50 m. paslėptų Krašto apsaugos ministerijos dokumentų. Tos bažnyčios klebonas kun. Ričardas Mikutavičius tikisi, kad ten bus rasta ir daugiau Krašto apsaugos ministerijos dokumentų.

Kun. Antano Saulaičio, SJ, surinktais duomenimis, 1994 m. pradžioje Lietuvoje buvo 26 moterų ir 6 vyrų vienuolijos. Moterų vienuolijų dauguma yra vietinės, priklausančios vyskupijai. Tik viena kita šių vienuolijų turi narių kur nors užsienyje, kaip šv. Kazimiero seserų kongregacija ir Nekaltai Pradėtosios Švč. M. Marijos seserys. Tik trys iš jų turi daugiau kaip šimtą narių, kitos nuo keleto ligi keliasdešimt. Iš viso jos turi 993 nares ir 120 kandidačių. Vyrų vienuolijos yra pasaulinės, tarptautinės: marijonai, dominikonai, pranciškonai, kapucinai, saleziečiai ir jėzuitai. Lietuvoje jie turi 131 narį ir 19 kandidačių, o užsienyje 92 narius.

SUGRIŽO BŪRLAIVIS "LAISVĖ"

Atplaukęs iš Lietuvos laivas apleidė mus 12 spalio 1993 metais, tęsdamas savo kelionę toliau aplink pasaulį. Plaukdamas Atlanto, Indijos ir Ramioju vandenynais, aplankęs Pietų Ameriką, Australiją, Pacifiko salas, vakarų Ameriką ir aplenkęs Cape Horn pasiekė Buenos Aires, Montevideo ir 3-čią vasario vėl pas mus apsistojo Ubatuba, Saco da Ribeira prieplaukoj. Nuvykau pasitikti, nes mūsų buriuotojai ir jaunimas tik buvo grįžęs iš atostogų ir vėl išsikinkęs darbuose. Oras buvo nepalankus, visą laiką lijo. Kelias dienas vaišinomės ir klausėmės kelionės nuotykių. Sekmadienio vakare atvyko R. Vazgauskas, anksčiau su laivu plaukęs. Viena iš pavojingiausių burlaiviams plaukti vietų yra Cape Horn pietų Amerikos gale, kur bangos siekia virš 12 metrų. Bet keliautojams Dievas suteikė 2 saulėtas valandas su apirusia jūra, turėdami progos fotografuoti to žemės galo rago kalną.

Iš pirmo "Laisvės atvykimo" tesugrižo kap. Ignas, jo sūnus Tadas (dabar 12 metų) Romas ir Vosylius. Radas ir Saulius pasliko Amerikoje, Martynas grįžo iš Australijos Lietuvon. Nauji keliautojai dabar dr. Gintaras Zubauskas ir žurnalistas Algis kurie, įsėdo Valparaizo uoste (Chile). Dr. Gintaras yra kardiologo chirurgas, dirbęs 3 metus Kuveite.

Vasario 6 d. važiuojom su kapitonu į S. Sebastião uostą viršininkiją sutvarkyti dokumentų, vasario 7 d. R. Vazgauskas atvežė visus į S. Paulo kur buvo Br. Lietuvių Bendruomenės pirminkės priimti ir kartu susitiko su mūsų būriautojais ir pažįstamais dar nuo pirmo apsilankymo. Ta proga kap. Ignas, Lietuvos Radio Mėgėjų Draugijos narys buvo pagerbtas ir apdovanotas sidabrine atžymena, kurią jam suteikė LABRE (Brazilijos Radio Mėgėjų Sąjunga) p. Mariaus Keiterio dėka, atstovaujant LABRE direktoriui S. Paulyje.

Vasario 9 d. svečiai grįžo į laivą ir Vasario 11 d. sekmadienio pavakarę paliko mus išplaukdamai į Rio de Janeiro, juos išlydėjo J. Chorociejus Jr. Vazga ir Claudio Dylis.

UBATUBA – SÃO PAULO: radijo mėgėjas Marijus KEITERIS įteikia sidabrinį žyminį burlaivio "LAISVĖ" kapitonui Ignui MINIOTUI

Labai gaila buvo kad aplinkybės neleido pavažinėti laivu ir plačiau išgirsti apie kelionės nuotykius. Daug kliudė liūtis, lijo be perstojo. Tikimės kad kapitonas grįžęs namo aprašys savo dviejų metų kelionę mažu burlaiviu aplink pasaulį ir mūsų neužmirš.

Mums ši "laisvės" kelionė suteikia didelę garbę, nes tai pirmas toks platus žygis mūsų tautos drąsių buriuotojų. Jis turi būti įvertintas kartu su ki-

tais tautos istoriniais žygiais.

Dar ilgai liks mums neužmirštami prisiminimai iš pirmo apsilankymo kai plaukėm į Anchiotos salą ir kartu bendravom.

Linkime kapitonui ir visai įgulai pasisekimo plaukti toliau ir laimingai sugrįžti atgal į Lietuvą.

Atsisveikinam tardami Sudiev.

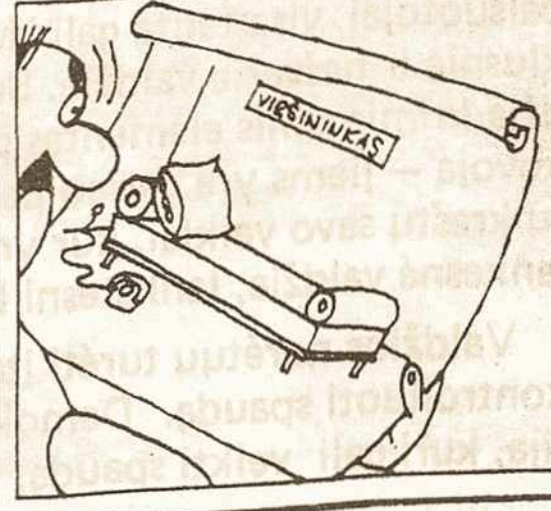
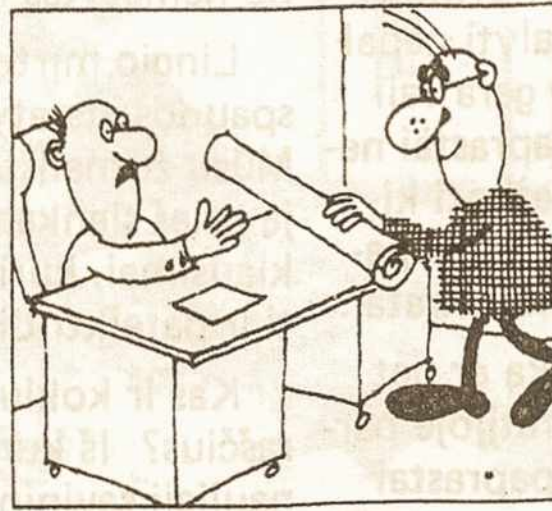
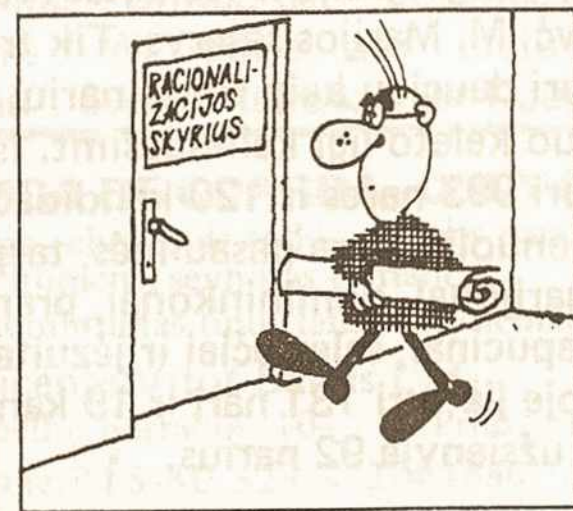
J. S.

São Paulo, vasaris, 1995
"LAISVĖ"
Viršininkas, Ignas
LABRE SP
(BRASILIJOS RADIO MĖGĖJŲ SĄJUNGA)
"LAISVE"
Nos caminhos da liberdade
Liga Brasileira de Radiofoniação
São Paulo - Brasil

Brazilijos Radijo Mėgėjų Sąjungos sidabrinis žyminys, kuris buvo įteiktas kap. Ignui Miniotui

JOKAI

IŠTESĖJĘS KOVA PRIEŠ SOVIETUS

VIENO GYVENIMO ISTORIJA

Rašo Stanislovas Laucevičius

(Tęsinys iš praėito nr.)

300-asis KVARTALAS

Einame žmonių virtinės eile, nešini kirviais, piūklais, o lauke dar tamsu; sniegas girgžda po kojomis, girdisi tai vienur tai kitur, kaip medžiai sproginėja nuo šalčio. O taip tylu, tylu, jog jaučiasi, kaip taiga miega po giliu žiemos paklotu patalu. Vežikai važiuoja keliu, virš arklių kyla prakaito garai. Traktoriai kuria laužus po savo mašinomis, mėgindami užvesti motorus. Taip prasideda darbo diena.

Šeštadienio vakare einame į pirtį. Pirtis nedidelė, telpa dvidešimt žmonių. Pirties trobelė suręsta iš netašytų rąstų. Yra įmūryti keturi katilai vieno metro skersmens ir du katilai dugnais į viršų. Po apačia jų dega ugnis, kol jie įkaista iki raudonumo. Ant jų yra pilamas vanduo, kuris čia pat virsta karščiausiais garais. Apsiplovimui yra vienas katilas karšto vandens, o kitas – šalto, o be to besimaudantiems yra duodamos žalių beržų šluotos arba vantos. Pirtyje yra įrengtos keturios lentynos, viena virš kitos. Juo aukščiau, juo didesnė vandens garų temperatūra, iki kol dar gali būti pakenciamas. Ant šitų lentynų pasilipe žmonės vanojasi su tomis beržinėmis šluotomis, tuo laiku kai ant raudonai įkaitusių katilų yra liejamas vanduo, kuris užvelkia visą pirtį vienu kamuoliu garų, kuriame galima atskirti vieną nuo kitų besimaudančių. Maudosi vyrai ir moterys per vieną, toks jau yra paprotis pas kuomius. O kuomiai, įkaitę pirtyje, dar išbėgdavo į lauką pliki, kad išsiviliotų po sniegu prie 40 laipsnių šalčio, ir vėl grįždavo į garais perpildytą pirtį. Tremtiniai taip negalėjo būti užsigrūdinę. Kurie pamėgino, neišlaidė ir mirdavo, trumpai pasirgę plaučių uždegimu.

Viename barake gyveno tremtiniai su šeimomis. Kitame kuomiai iš kolchozo, vežikai vokiečiai ir apie dvidešimt jaunų suomių: vyrų ir merginų. Viršininkai, pardavėja ir virėja gyveno atskirame namelyje. O kitame namelyje buvo patalpinta raštinė ir buhalteris.

ja. Įrankių sandėlys radosi į žemę iškastoje patalpoje. Ten piūklus galando lietuvis pavarde Žemaitis, o kirvius galando vokiečių tremtinys pavarde Breitmayer. Arklius šėrė vokiečių tremtinys Meier; mes jį pravadinome "Onkel Meier von zwei Eier", t.y. dėdė dviejų kiaušinių Meieris. Virėja buvo kuomė vardu Varia. Pardavėja buvo tremtinė rusė vardu Nina. Atėjo pavasaris. Kuomiai vežikai ir kirtėjai grįžo į namus, į kolchozą. Tremtiniai taip pat buvo pasiūsti į savo ankstyvesnes vietas. Ir mudu su mamyte sugrįžome į Penktąją "Učastok", į sielchozą.

PENKTASIS "UČASTOK" – Tęsinys

Mano mamytę paskyrė dirbti pas Budrienę į daržą. Budrienė buvo sielchozo viršininkė. O mane ir vokiečią pavarde Fritz Zigler nuvarė į mišką ganyti veršių. Mūsų anksčiau išvalytus ir apdirbtus daržus, įsigytus iš miško žemės, valdžia atėmė ir prijungė prie sielchozo žemių. Ir vėl rovéme kelmus ir lyginome žemę, toliau paslinkę į mišką, kol pavyko vėl įsitaisyti po sklypelį žemės daržui. Per sėjos metą kolchoze man pavyko pasiglemžti pusmaišį bulvių, o mamytę parsinešė puddelį ropių sėklų. Savo darže pasėjome ropių ir pasisodino bulvių. Tuos veršius ganyti miške buvo labai varginantis darbas. Tie bepročiai gyvuliai, vos tik kur kas, įlenda į eglyną, arba įklimpa į pelkę, gulas neišduodami jokio garso, ir pasiūsk ieškodamas, kol juos surasi. Taigi sugalvojome prisirinkti senų konservų dėžučių, į kurias įtaisėme skambalus, kuriuos su viela pririšom kiekvienam veršiui po sprandą. Uodai puola veršius, šie gindamiesi blaškosi judindami savo galvas, o skambalai barška, nurodydami mums jų slėptuvių vietas.

Iš tų veršių ganyto mes neturėjome jokios naudos: nei pieno, nei mėsos. Jei kada nors ištikus nelaimė, papiaudavome kokį nors gyvulį, tai kildavo didžiausias triukšmas. Atvažiuodavo enkavedistai su šunimis, lakstė po mišką ieškodami kaltų, o mus piemenėlius tardė, daužydami su bizūnais. Mudu su Fricu atsisakėme nuo mėsytės, nes savas kailis buvo brangesnis, negu veršių skerdiena. Ganydami po mišką, uogavome, grybaudavome, gaudėme tetervinus su kilpomis; iš balandų, arklarūgstynių, vėžaukinų la-

pų virėme košę. Sielchoze gaudavome tik po 400 gramus duonos ir po sriubos lėkštę rytą ir vakare, taip kad imdavo kinkos virpėti, begaudant po mišką tuos kvailus padarus.

Vieną rudens sekmadienį išėjome dideliu būriu grybauti raudonikių. Buvome: aš, mano mamytė, Gabrunė Kasiliauskienė, Janušas Kasiliauskas, Kristina Kasiliauskytė, Bronė Houvaltienė, Adolfina Pečkauskaitė ir Marytė Rekašienė. Prisirinkome raudonikių tiek, kiek tik galėjome panešti. Mano mamytė staiga pamatė du meškiukus, įsilipusius į drebulės medį, o aš iš neatšargumo užlipau ant senos meškos, mat gulėjo duobėje. Išsigandau, pajutęs po savo kojomis minkštą meškos kūną. Pabėgau, ji manęs nesivijo, tik suurzgė, rodydama savo dantis. Blogiau atsitiko so Janušu. Jis, beieškodamas savo sesutės Kristinos susidūrė su sena meška motina su dviem meškiukais. Tie meškiukai ėmė žaisti su Janušu, jį braizė ir kandžiojo, tuo metu kai motina meška, šalia tupėdama, nerodė jokio Janušui grąšinančio ženklo. Tik vienu momentu, kai Janušas kumštelėjo per nosį vienam iš meškiukų, senoji meška prisiartino prie grupės, ūgzdama ir rodydama savo dantis. Taip tie meškiukai subraizė ir nukankino iki besąmonės vargšą vaiką, tol kol jį du vokiečiai vakare pripuolamai užtiko ant kelio begulintį, nerodant gyvybės ženklo. Parnešė Janušą namo, ten kur jį mes atgaivinome. Bet Janušas buvo sunkiai sužalotas. Pirmiausia bepročiavo per visą savaitę, apaugo dideliais skauduliais, naktimis kliedėdavo, šokinėdamas savo lovoje, ir vis negalėjo galutinai pasveikti.

Mano mamytės sveikata labai pablogėjo. Ėmė tinti veidas, rankos ir kojos. Nebeturėjo jėgų dirbti. O pagrindinis darbas kolchoze buvo su kastuvu varyti verčiant žemę ir būtinai išdirbti nustatytą darbo normą. Jei normos nepadarysi, negausi nieko valgyti, nei duonos, nei sriubos. Tai aš, parvaręs vakare veršius į tvartą, eidavau išdirbti mamytės darbo normą. Kasdavau su lopeta žemę iki sutemų, bet visada pilnai išpildžiau mamytės darbo normą. Atėjo žiema, ir čia atskyrė mane nuo mano mamytės. Penktojo "Učastok" viršininkė Koroliova mane išsiuntė į 300-ąjį Kvartalą, o mano mamytė paliko Penktajame "Učastok".

(bus daugiau)

PARDUODAME
AUTOMOBILIAMS
LIPINĖLIUS
VĒLIAVĒLES
ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

PARDUODAMAS
ŽODYNAS
DICIONÁRIO
PORTUGUÊS-LITUANO
LITUANO-PORTUGUÊS
Kreiptis į šv. Juozapo parapiją
Rua Inacio, 671 – Tel:63.59.75

VENDE-SE
LOTE NA LITUANIKA
OTIMO LUGAR
Falar com Alex ou Geny
Tel.: 887-64.23

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖJE

B.L.B. NARIAI SUMOKĖJO
SOLIDARUMO MOKESTĮ UŽ 1993
IR IŠLAIDOS 1993 M.

Vasario mėn.

P.V. Bareišis Cr\$. 100.000,00
Aleksandras Boguslauskas 100.000,00
Petras Šimonis Cr\$. 100.000,00

Kovo mėn.

Eduardo Pažėra Jr. Cr\$. 150.000,00
Liudas Ralickas Cr\$. 50.000,00
Antanas Rudys Cr\$. 100.000,00

Balandžio mėn.

Jonas Silickas Cr\$. 200.000,00
Aldona Valavičiūtė Cr\$. 100.000,00
José Arm. Tatarūnas Cr\$. 200.000,00
Vytautas Tumas Cr\$. 150.000,00
Mokytojai ir moksleiviai
lietuvių kalbos Cr\$. 200.000,00

Liepos mėn.

Jonas Bratkauskis Cr\$. 300.000,00
Jonas Bratkauskis dovanojo
Cr\$. 200.000,00

Rugpjūčio mėn.

Juozas Vaikšnoras Cr\$. 500,00

B. L. Bendruomenės išdininkas
Petras V. Bareišis

Pastaba: ateinančiam Mūsų Lietuvos
laikraštį paskelbsime B.L.B. narius
kurie sumokėjo už 1994. m.

Rugpjūčio mėn.

Condom. Estância Lituania
sumokėjom Cr\$. 1.380,00
Cond. Estância Lituania
sumokėjom Cr\$. 1.100,00
Cond. Estância Lituania
sumokėjom Cr\$. 865,00
Pajamos aluguel casa
Pic-nic Cr\$. 1.000,00

Spalio mėn.

Alda Greičius Chorociejus
Cr\$. 500,00
Elena Vaitkevičius de Uzeda
Cr\$. 1.000,00
Escoteiros Palanga
1 metro de azulejos Cr\$. 600,00
Cond. Estância Lituania
sumokėjom Cr\$. 2.400,00

Lapkričio mėn.

Cond. Estância Lituania
sumokėjom Cr\$. 3.000,00
Albinas Budrevičius Cr\$. 500,00

Gruodžio mėn.

dep. em c/corrente Cr\$. 119.000,00
dep. em c/corrente Cr\$. 28.500,00
Cond. Estância Lituania
sumokėjom Cr\$. 4.710,00

TIKĖK, KAD NORI

Sausio mėnesį mūsų Garbės Konsu-
latas gavo Lietuvos užsienio reikalų
ministerijos politinio departamento
rašta, kuriame rašoma, kad Rusija
rengiasi 50 metų II pasaulinio karo
pabaigos minėjimui, kurį ji vadina
"DIDŽIUOJU TĖVYNĖS KARU" ir
prašo leidimo tokius minėjimus rengi-
ti užsienio valstybėse. Lietuva gavusi
taip pat tokį prašymą. Departamen-
tas teiraujasi, kaip ši sukaktis bus mi-
nima Brazilijoje: ar renginius organi-
zuos Valstybės institucijos, ar visuo-
meninės organizacijos, kuriuo vardu
bus organizuojami renginiai? Ar Ru-
sijos Ambasada numato organizuoti
kokius renginius?

Žinios yra reikalingos parengti
Lietuvos Respublikos pozicijai ir at-
sakymui Rusijos Federacijai šiuo klau-
simu.

S. Paulo Lietuvos Garbės Konsula-
tas šiuo reikalu parašė laišką užsienio
reikalų ministerijai, kurio kopiją čia
spausdiname.

1995 m. sausio mėn. 29 d.

Lietuvos Respublikos
Užsienio Reikalų Ministerijai
POLITINIAM DEPARTAMENTUI

Dėl II pasaulio karo pabaigos
50-mečio paminėjimo.
1995. U 17 nr. 4-8-334.

Gerb. Sekretoriau

Atsakant į jūsų prašymą, turiu pa-
aiškinti kad Brazilija taip pat dalyva-
vo II Pasauliniame Kare. Kovojo
prieš Vokiečius ir daug aukų paliko
Italijos krašte. Ten, Pistojos mieste
buvo brazilų kareivių kapinės. 1960
metais jų palaikai buvo parvežti į Bra-
ziliją ir palaidoti prie II Pasaulinio
Karo paminklo Rio de Janeiro mies-
te.

Kasmet, prie to paminklo ir prie
kitų panašių paminklų, įvairiuose
Brazilijos miestuose yra minima II Pa-
saulinio Karo pabaiga. šiuos minėji-
mus ruošia Brazilijos kariuomenė ir
karo veteranų sąjunga.

Iki šiol nėra paskelbta kad šių me-
tų minėjimas bus skirtingas ar kitoniš-
kas.

Neoficialiai turėjau žinią, kad taip
pat iki šiol Rusijos Federacijos Am-
basada Brazilijoje negalvoja rengti jo-
kį specialų minėjimą.

Reikia dar išaiškinti kad Brazilijos
enciklopedijose, mokslinėse ar istorinė-
se knygos, bei laikraščiuose ir žurna-
luose II Pasaulinis Karas nėra žinomas
kaip "Didysis Tėvynės Karas".

Todėl čia būtų keista paminėti įvy-
kį kuris nėra tuo pavadinimu žinomas.

Dabar asmeniškai. Man pasirodo kad
netiktų Lietuvos valdžiai leisti kad
Jos teritorijoje būtų minimas "Didžios
Tėvynės Karo" 50-mečio sukaktis nei
kad ji dalyvautų tuose parengimuose
Rusijos teritorijoje.

II Pasaulinis Karas būtų sekęs kitą
eigą, jeigu nebūtų pasirašyta "Ribben-
trope-Molotovo" sutartis 1939 metais.

Dėl tos sutarties, Sovietai pasisavino
Lietuvą 1940 m. birželio 15 d.

Ir taip, tas vadinamas "Didžios Tėvy-
nės Karas" prailgino Lietuvos okupa-
ciją per 47 metus ir atnešė Jai daug ne-
šaimių. Daugiau kaip 100.000 rinkti-
nių lietuvių turėjo virsti pabėgėliais.
Jaunimas žuvo ir buvo sunaikinamas
priešindamasis raudonajai okupacijai.
Keliadesimt tūkstančių kalinių ir trem-
tinių atkentėjo vargą ir aukojo savo
gyvybę. Lietuvos ūkį ir ekonomiką su-
grūvė. Sužlugdė daugelio žmonių mo-
ralę.

II-jo Pasaulinio Karo pabaiga buvo
Lietuvai ir visai žmonijai džiaugsmo die-
na, bet "Didžios Tėvynės Karo" pa-

ŽODYNAS

DICIONÁRIO PORTUGUÊS LITUANO LITUANO PORTUGUÊS

SEGUNDA EDIÇÃO

MŪSŲ LIETUVA

baiga virto Lietuvai gédulo diena.

Su pagarba,

Garbės konsulas

V. P. Tubelis

Netrukus po to konsūlatas gavo iš užsienio reikalų ministerijos kitą laišką, kuriame rašoma: „Įgyvendindamas mūsų susitarimą, pranešu Jums, kad artimiausiu metu bus pradėta procedūra dėl Jūsų atšaukimo iš Lietuvos Garbės konsulo São Paulo, Brazilijoje pareigų.“

Kadangi „minėtas susitarimas“ buvo prieš metus laiko, o pranešimas atėjo tuoj po konsulo laiško, peršasi išvada, kad višinininkams nepatiko konsulo laiško mintys. JEIGU NORI, TIKĖK KITAIP.

Man atrodo, kad mes visi sutiksime, kad antrojo pasaulinio karo pabaiga Lietuvai atnešė beveik penkis dešimtmečius kančias, ašaras ir vargą. Visi daugiau ar mažiau žinome, kad maždaug 40 tūkstančių geriausių Lietuvos vaikų žuvo ir ar buvo išžudyti pasipriešinimo kovose prieš raudonąjį okupantą. Šimtai tūkstančių nieko nekaltų Lietuvos žmonių, neišskiriant vaikų, senelių ir invalidų buvo brutališkai ištremti į Sibirą ar įkalinti koncentracijos lageriuose, kur kentė panieką, badą, šaltį ir mirė ligų, bado ir vergo darbų išsekinti. Kas apverks jų dalį?

Šį kartą norėtume kalbėti apie dvasinį žmonių sužlugdymą. 50 metų

APRENDA A CANTAR EM LITUANO

**LINKSMAI
DAINUOKIME**

MIŠIOS

UŽ

AŲA

TĖVA JONĄ BRUŽIKĄ

22 mirties metiniu proga bus atlaikytos sekmadienį, kovo 19 dieną, 11 val. šv. Juozapo parapijoj, V. Zelinoj.

Visi kviečiami dalyvauti

prievartinip ateistinio auklėjimo palietė nemažą skaičių žmonių. Mes buvome įpratę apie savo tautiečius galvoti kaip apie sąžiningus žmones. Vieną kartą, po daugelio metų nesimatymo, nutariau aplankyti mokslo draugus pp. Laimą ir Stasį Jasaičius gyvenančius Bostone. Suradęs jų butą, paspaudžiau skambutį. Iš vidaus ponia paklausė angliškai: „kas ten?“ „Plėšikai“ aš atsakiau lietuviškai ir durys atsidarė. Kam klausiti, ponia Laima, kas ten, jei ir plėšikams atidarai duris? Bet tu kalbėjai lietuviškai.

Kitą kartą, sugrįžus į kleboniją čia V. Zelinoj, parapijos sekretorė p. Antanina Gudavičienė man sako: Atvažiuo svečias iš Kanados. Kur jis? Nuvedžiau į viršų, į miegamąjį. Ar Tamsa jį pažįsti? Ne, bet jis lietuvis. Mes čia svetimuose kraštuose buvome įsitikinę, kad lietuvis tai jau sąžiningas žmogus.

Dabar mes visi, kurie priimame svečius į savo namus, ne dėl to, kad jie būtų giminės ar pažįstami, bet tik dėl to kad jie lietuviai, pradedame jau bijoti svečių iš Lietuvos. Nekalbant apie didelius nusikaltimus ir žiaurumus, kurių taip gausu Lietuvoje, turime pripažinti, kad dalies Lietuvos eilinių piliečių sąžiningumas šito 50-čio buvo gerokai paliestas.

Mes pilnai sutinkame su konsulu, kad Lietuva tegali minėti „Didžiojo Tėvynės karo“ pabaigą kaip mūsų tautai didelio liūdesio dieną.

Juozas Šeškevičius

- Gyvenimas be lietuviškos spaudos yra bėgimas nuo savo tautos

CIRURGIĄ DENTISTĄ DANTŲ GYDYTOJĄ

DRA. SIMONE LAUCIS PINTO

PÇA. REPUBLICA LITUANA 48 S/04

TEL: 63.83.49 V. ZELINA

HORA MARCADA

CLINICA GERAL – CIRURGIA

ORTODONTIA (APARELHOS)

CRIANÇAS E ADULTOS

Lietuvos Respublikos Užsienio
Reikalų Ministerija

Vilnius, 1995 m. vasario 23 d.

Ponui

Vicente Paulo Tubeliui
Lietuvos Respublikos Garbės
Konsului
São Paulo
Brazilija

Gerbiamas pone Tubeli,

Įgyvendindamas mūsų susitarimą, pranešu Jums, kad artimiausiu metu bus pradėta procedūra dėl Jūsų atšaukimo iš Lietuvos Garbės konsulo São Paulo, Brazilijoje pareigų.

Leiskite nuoširdžiai padėkoti už Jūsų parodytą patriotizmą, nelengvu Lietuvai metu prisiėmus didžiulę atsakomybę tapti Lietuvos Respublikos Garbės konsulu ir atstovauti Lietuvos interesus Brazilijoje. Jūsų darbas ženkliai pasitarnavo plėtojant dvišalius Lietuvos – Brazilijos santykius.

Dar kartą naudojuosi proga ir dėkoju už Jūsų asmeninį indėlį organizuojant Lietuvos delegacijos vizitą ir įsimintinus susitikimus Brazilijoje. Džiaugiuosi turėjęs proga susipažinti su Jumis ir Jūsų šeima. Prisimindamas šilumą su kuria buvau sutiktas Jūsų namuose, norėčiau perduoti kuo nuoširdžiausius linkėjimus Jūsų žmonai.

Linkiu Jums visokeriopos sėkmės Jūsų tolimesnėje asmeninėje veikloje.

Nuoširdžiai Jūsų,

Povilas Gylys

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI
MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATĄ,
išrašyti čekį PETRAS RUKŠYS vardi:
ir pasiųsti laiške paprastu paštu.

DR. LUIS DE CARVALHO

KALINAUSKAS

ADVOGADO

R. dos ESTUDANTES 15, 6° and. conj.62

Fone: 277.35.48

MŪSŲ ŽINIOS

MŪSŲ ŠVENTĖS

Sekmadienį, kovo 5 dieną minėsime Lietuvos Globėjo šv. Kazimiero šventę. Mišios ir paminėjimas bus per 11 valandos pamaldas šv. Juozapo parapijos bažnyčioje, Vila Zelinoje.

ŠV. JUOZAPO ŠVENTĖ išpuola kaip tik sekmadienį, kovo 19 dieną. Bus iškilmingos mišios patrono garbei 11 valandą parapijos bažnyčioje.

Sekmadienį, kovo 12 dieną nebus 11 val. mišių, nes bus Tautos šventės minėjimas su mišiom 4 val. po pietų.

SUDIEV, SESELE KAROLINA

Praeitame ML-vos numeryje, per klaidą, mes pasiuntėme į Ameriką seselę Kristiną. Seselė Kristina dar yra pilna energijos ir gražiai dirba šv. Mykolo kolegijoje, o taip pat neapleidžia mūsų bažnyčios, kurią kas savaitę išpuošia ir pakeičia altoriaus staltieses. Linkime seselei Kristinai dar daug metų dirbuotis mūsų tarpe, o seselei Karolinai, kuri išvyko į Ameriką, kad ten galėtų gražiai gyventi apsupta savo giminių ir seselių.

AULAS DE LITUANO

Lietuvių kalbos pamokos, po vasaros atostogų, vėl prasidės kovo 17 dieną. Pamokos vyks kiekvieną penktadienį, 19 val. Jaunimo Namuose lietuviams skirtoje 4-toje salėje. Pamokas ir toliau praves Lucija Jodelytė Butrimavičienė. Tikimės, kad šiemet mokinių skaičius padvigubės.

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAI

LIDIA IR APOLINARAS JOČIAI

minint sūnaus REINALDO penktas mirties metines (11.25)

Mišios bus kovo 5 d. 11 val. Vila Zelinoj. Širdingas ačiū mielai Jočių šeimai už paramą mūsų spaudai pagarbiai prisimename prieš penkis metus su mumis išsiskyrusį Reinaldą ir liūdime kartu su tėvais ir šeima.

Redakcija ir Administracija

UŽBAIGĖ AUKŠTUS MOKSLUS

LAURA VAIKŠNORAITĖ ir RENATA BARANAUSKAITĖ šiemet pabaigė atitinkamus universitetus ir gavo tradicinius diplomus.

Deja, neturime žinių kuriose srityse studijavo ir kuriuos universitetus lankė.

Tikimės vėliau gauti daugiau žinių ir galėti plačiau parašyti.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML-VA

Vera MUSTEIKIS R\$.20,00
Antonio TAMALIŪNAS FILHO R\$.10,00
Sofija PILIPAVIČIENĖ 10,00
Stasys ZYMANTAS R\$.10,00
Birutė VILKAS BREVIARIO R\$.10,00
Vito Algirdas ŠUKYS 20,00
Nelson Francisco SATKŪNAS R\$.20,00
Algirdas ŠUKYS R\$.20,00
Albina MAKAREVIČIŪTĖ SILVA R\$.10,00
Vincas ŠUKYS R\$.20,00
Kęstutis DRAUGELIS 15,00

KOVO MĖNESIO GIMTADIENIAI

Sveikiname savo narius, kurie švenčia gimtadienį šį mėnesį ir linkime daug sėkmės.

- 01 – Casimiro Paukštys
- 02 – Dorival Martins Pinheiro Jr.
- 04 – Halina Mošinskienė
- 05 – Marcelo Kozuki
- 05 – Carlos Alberto Pakalnis
- 07 – Franciska Garško
- 08 – Jorge Prokopas
- 09 – Luiz G. Alves Xavier
- 11 – Graziela Maria Šiaulyš
- 13 – Hercules Cilišauskas
- 15 – José T. Roquette Machado
- 15 – Antanas Rudys
- 16 – Cristina G. V. S. Czarlinski
- 17 – Ana Burkevičius
- 19 – Juozas P. Lisauskas
- 20 – Helena Greičius Augustaitis
- 21 – Afonso Augusto Pinto Jr.
- 21 – Fernando Tijūnelis
- 24 – Albina Mickevičius
- 26 – Vera Grigaliūnas

Sajungos - Aliança
Valdyba

VISI MALONIAI KVIETIAMSI Į

1918 - 1995

VASARIO 16 MINĖJIMA

sekmadienį, kovo 12 d.

VILA ZELINOJE – SESELIŲ SALĖJE

PROGRAMA:

- 16 VALANDĄ MIŠIOS V. ZELINOS BAŽNYČIOJE
Vainikų padėjimas prie Lietuvos Laisvės paminklo
- MINĖJIMAS IR MENINĖ PROGRAMA Seselių salėje

